De Arubaanse Courant

Uitgeefster: „De Arubaanse Courant" N.V.
Redacteur: A. Cloo (Tel. thuis: 1481)
Abonnement: ƒ 2.50 per maand.

DAGBLAD VOOR ARUBA

Bureau Oranjestad: Nassaustraat 97, Tel. 1282
Bureau San Nicolas: „Esquire", Mainstr., Tel. 5112
Gedrukt bij de „Aruba Drukkerij" N.V., Tel. 1277

11e Jaargang — WOENSDAG 6 FEBRUARI 1952 — No. 1256

Koning George van Engeland hedenmorgen ontslapen

SMART

* * Het Engelse volk werd vanmorgen vroeg in diepe rouw gedompeld. Een grote smart heeft zich meester gemaakt van alle Britten, waar zij zich ook bevinden. Troost vindt men slechts in de wetenschap, dat Koning George VI kalm in zijn slaap is heengegaan en dus niet heeft geleden.

Nog vers in het geheugen ligt bij een ieder de ernstige operatie, welke de beminde vorst kort geleden moest ondergaan; van uur tot uur gaven de geneesheren bulletins uit over de toestand van de Koning en groot was de vreugde toen het bericht doorkwam, dat de Koning als genezen beschouwd kon worden. De vorst moest weliswaar nog geruime tijd rust nemen, maar na enige maanden zou hij een buitenlandse reis moeten maken (naar Zuid-Afrika) om weer ten volle zijn krachten te herkrijgen.

Het gebed, vervat in het Engelse volkslied, was verhoord: „God save the King" - de Koning had de zware operatie goed doorstaan. Met door tranen verstikte stem dankte het Engelse volk God voor het herstel van de beminde vorst.

Vanmorgen is Koning George rustig ingeslapen. Volkomen onverwacht en daardoor treft de slag het Britse volk als die van een zware moker. De Vader van het grote Britse gezin is niet meer, het volk verloor een van de geliefdste monarchen.

Kroonprinses Elisabeth verloor haar vader, die zij zeer beminde. Toen de geneesheren meldden, dat de Koning herstellende was, vervulde Prinses Elizabeth, vergezeld van haar Gemaal, een Koningsplicht: zij zou zich voor enige tijd voegen bij de landgenoten in Australië. Het Echtpaar vertoefde op doorreis in Kenya (Afrika), toen het doodsbericht werd uitgezonden. Door de verschrikkelijke gebeurtenis in Londen zal het de reis onderbreken en zich dadelijk naar de Engelse hoofdstad begeven.

Prinses Elizabeth erft de sympathie van haar Koninklijke vader; het volk zal haar troon met liefde omringen. Maar in de schaduw van die troon zal nog lange tijd worden gezocht naar de figur van George VI, die Engeland heeft beleefd in de moeilijkste tijd van immer . . .

LONDEN, 6 Februari. — Officieel is meegedeeld, dat Koning George VI hedenmorgen vroeg in zijn slaap kalm is overleden. Toen hij zich gisteravond te bed begaf, scheen hij normaal en gezond. Prinses Elizabeth en de Hertog van Edinburgh bevinden zich thans in Kenya; zij zullen met de eerste gelegenheid naar Engeland terugkeren.

De laatste tijd had Koning George VI zich na zijn operatie voldoende hersteld gevoeld om weer enigszins aan het sociale leven deel te nemen. Zijn eerste bezoek aan een theater sinds de operatie bracht de koning Woensdag jl. ter gelegenheid van een afscheidsparty voor het vertrek van Prinses Elizabeth naar Kenya.

De koning is in zijn slaapkamer in Sadringham overleden, vanwaar hij binnen 14 dagen naar Londen zou terugkeren. Zijn stoffelijk overschot zal waarschijnlijk naar Londen gebracht worden en vervolgens naar Windsor, het koninklijke kasteel 25 mijl van Londen, voordat de begrafenis zal plaats hebben. Maar alle regelingen moeten wachten op de beslissing van de nieuwe koningin.

De opvolging

Prinses Elizabeth, de oudste dochter van wijlen Koning George VI, zal de troon bestijgen bij afwezigheid van een mannelijke troonopvolger.

Zij is de eerste vrouwelijke regeerder van Engeland sinds Koningin Victoria in 1901 overleed, en

de vijfde in de Engelse geschiedenis sinds Mary in 1553. Haar vader overleed terwijl de prinses zich in Kenya bevond op weg naar Australië en Nieuw-Zeeland, voor een koninklijk bezoek met haar echtgenoot. Dit bezoek werd afgelegd in naam van haar vader, wiens ziekte reeds eerder tot uitstellen van het bezoek had geleid.

Koning was 57 jaar oud

Albert, Frederick, Arthur, George, Koning van Egeland en van de Britse overzeese gebiedsdelen zag het levenslicht in het kasteel York Cottage in Sandringham op 14 December 1895. Hij was de tweede zoon van Koning George V, die in 1936 overleed, en van Koningin Mary. Zoals in het Engelse Koningshuis gewoont is, nam hij evenals zijn oudere broer Edward, de latere Prins van Wales, reeds op jeugdige leeftijd dienst bij de Koninklijke Engelse Marine na de marineschool te Darmouth te hebben bezocht. Hij was toen 14 jaar oud en reeds spoedig verwierf hij de rang van adelborst der eerste klasse. Tijdens de eerste wereldoorlog in 1916, bevond hij zich aan boord van de "Collingwood", welk schip deelnam aan de slag bij Jutland.

Na de eerste wereldoorlog in 1918 kwam de jonge prins bij het ministerie van luchtvaart. Reeds voordat hij zijn studiën aan de universiteit van Cambridge aanving, behaalde hij het vliegerbrevet. Intussen had hij bij geleidelijke bevorderingen de rang van luitenant-kolonel verkregen.

Met grote vreugde vernam de Engelse bevolking het bericht van de verloving van Prins Albert met Lady Elisabeth Bowes-Lyon. Met het bij het Engelse koningshuis gebruikelijke groot - ceremonieel werd het huwelijk op 26 April 1923 door de aartsbisschop van Canterbury in de Westminster Abbey ingezegend.

Elisabeth was de 22-jarige dochter van de Graaf van Strathmore en Kinghorne, een zeer aanzienlijk edelman. Uit dit huwelijk werd op 21 April 1926 een prinses geboren, Elizabeth Alexandra Mary, de tegenwoordige kroonprinses en Hertogin van Edinburg. Op 21 Augustus 1930 werd het prinselijk gezin verblijd met de geboorte van prinses Margaret Rose.

Koning Edward VIII, die zijn vader George V was opgevolgd, deed op 10 December 1936 afstand. Twee dagen later ,op 12 December 1936, werd prins Albert in het St. James Palace tot koning geproclameerd. Hij aanvaardde toen de regering onder de naam van George VI. Zijn eerste regeringsdaad was het verlenen van de hertogstitel van Windsor aan de afgetreden koning. Vijf maanden verliepen eer de plechtige kroning van de nieuwe souverein plaats had. Deze geschiedde op 12 Mei 1937 onder de belangstelling en het gejuich van millioenen. Onder de vorstelijke personen, die de kroningsplechtigheid in de Westminder Abbey bijwoonden, bevonden zich ook prinses Juliana en prins Bernhard.

DE STAKING IN TUNIS

TUNIS, 5 Febr.: De Marokkaanse nationalitische partijen hebben opgeroepen tot een sympathiebetoging, bestaande uit vasten en het sluiten van de zaken. Volgens officiële Franse kringen was de staking niet volledig.

A.F.P. meldt uit Algiers, dat het communistische weekblad „Liberté" en het orgaan van de beweging voor de overwinning van de democratische vrijheid in beslag zijn genomen wegens aanvallen op de Franse souvereiniteit. Over het algemeen is de toestand in de stad Tunis weer rustig.

HERDENKING INTERIM-REGELING

Bij landsbesluit van de 5de Februari 1952 Nr. 1 is bepaald, dat op Donderdag 7 Februari 1952 van zonsopgang tot zonsondergang van de openbare gebouwen, de forten op dit eiland en van de Gouvernements-vaartuigen de nationale vlag zal worden uitgestoken ter herdenking op deze dag, dat het een jaar geleden is, dat de Interimregeling van de Nederlandse Antillen in werking trad.

King George VI passes away

His Majesty the King of England, King George VI passed away suddenly while asleep early this morning. This information was officially received from London, and his death is considered a great loss to the whole world.

Princess Elizabeth, elder daughter of the King and her husband, the Duke of Edinburgh who were proceeding from Kenya to Australia returned to England immediately after receiving the news.

King George was born on December 14, 1895 and succeeded his brother Edward VIII, (Duke of Windsor) in 1936.

This sad news came as a shock, not only to the British Empire nearly every country throughout the world.

Ambtenarenbond in het geweer tegen het Gouvernement

Over verblijfkosten van vroegere chef Openbare Werken

Het is alweer bijna zes jaar geleden, dat de toenmalige Hoofdtechnisch Ambtenaar L. de Hoop (toen Hoofd van Openbare Werken op Aruba) met verlof naar Nederland ging, vergezeld van zijn echtgenote, een kind van zeventien jaar en een kind van zes jaar. De familie ging per vliegtuig, waarbij men rekening dient te houden met het feit, dat de verbindingen met Europa nog niet zo goed waren als thans. Daarom kon het gebeuren, dat de heer De Hoop en zijn gezin na aankomst in New York aldaar moesten wachten totdat er een vliegtuig naar Amsterdam ging. Dat wachten duurde twee dagen en voor die tijd nam men intrek in het Hotel National. Kosten in totaal fl. 96,75.

Wij hebben even uit het particuliere leven van de heer De Hoop (als bekend, met pensioen naar Nederland teruggekeerd) moeten klappen omdat dezer dagen een civiele zaak werd behandeld met betrekking tot het feit, dat het Gouvernement der Nederlandse Antillen het voorgeschoten bedrag ad ƒ 96,75 wegens hotelkosten op het salaris van de betreffende ambtenaar had ingehouden. De afdeling Aruba van de Algemene Curacaose Amtbenarenbond, welke afdeling jaarlijks een bedrag van fl. 500.— reserveert voor juridische bijstand, „nam" die inhouding niet. En zo groeide er een civiele procedure, waarbij de rechtspersoon der Nederlandse Antillen was vertegenwoordigd door de Procureur-Generaal (waarvoor als gemachtigde optrad de Advocaat-Generaal, mr G. W. C. Bijvoet) en de heer L. de Hoop door mr J. W. I. M. Swane.

Niet zonder enige spanning werd het verloop van deze zaak afgewacht: hij was immers van principieel belang in hoeverre het voorgeschoten bedrag zou kunnen worden teruggevorderd. De Advocaat-Generaal redeneerde als volgt: „als ambtenaar in vaste dienst, met een jaarlijkse bezoldiging van meer dan fl. 3600,—, had de betrokken ambtenaar aanspraak op buitenlands verlof en dientengevolge op overtocht of vergoeding van overtochtskosten voor gouvernementsrekening wegens de desbetreffende wettelijke regelingen. Het door het gouvernement voorgeschoten bedrag van fl. 96,75 was echter geen bezoldiging noch overtochtskosten en de appellante was dus gerechtigd dit van geintimeerde terug te vorderen en op diens salaris te korten, zoals zij gedaan had".

De Rechter in Eerste Aanleg op Curacao had de eis van het Gouvernement toegewezen waarbij o.m. was overwogen, „dat tussen partijen vaststaat dat de gemaakte hotelkosten zijn gevallen gedurende het vervoer van eiser van Aruba naar Amsterdam; dat tussen partijen ten aanzien van de vervoersovereenkomst geen rechtsverhouding bestaat, zoals door eiser terecht bij zijn pleidooi is betoogd; dat er immers tussen de betrokken ambtenaar en de vervoerder een vervoersovereenkomst is tot stand gekomen, waarbij de rechtspersoon de Nederlandse Antillen slechts op zich genomen heeft de overeenkomsten tot stand te brengen en de overtochtskosten voor de ambtenaar te betalen".

Het Hof verklaarde zich met een en ander niet accoord en verwierp de stelling van appellante, dat het Overtochtsreglement haar uitsluitend zou verplichten reisbiljetkosten te voldoen en was verder van oordeel dat appellante verplicht is om de kosten van verblijf van geintimeerde en zijn gezin te New York te dragen.

TAFT WIL VREDE

NEW YORK, Febr.: — De Amerikaanse Republikeinse Senator Taft, die zich candidaat voor het presidentschap heeft gesteld, heeft verklaard onder de huidige omstandigheden de voorkeur te geven aan een minder gunstige vrede in Korea boven het voorzetten van oorlog, waarmee men niet vooruit komt.

NEDERLANDSE JAGERS NAAR KOREA

'S GRAVENHAGE, 5 Febr.: — Twaalf jachtvliegers van de Nederlandse luchtmacht zullen als vrijwilligers naar Korea vertrekken en daar worden ingedeeld bij een squadron van de Amerikaanse luchtmacht. Hun indeling geschiedt in groepen van vier man en voor ongeveer vier maanden, zodat de twaalf jachtvliegers gezamenlijk één jaar in Korea zullen verblijven. Het vertrek van de eerste groep is vastgesteld op 1 Maart. Voordien zullen zij op bases van de Amerikaanse luchtmacht in Europa nog een aanvullende operationele training ontvangen.

BRITTEN MOETEN MEER BETALEN VOOR ARGENTIJNS VLEES

BUENOS AIRES, 5 Febr.: — Perón heeft gisteren verklaard, dat Engeland £ 250 per ton zal moeten betalen voor Argentijns vlees of ongeveer het dubbele van de huidige prijs. Op het eerste nationale juridische congres heeft Perón verklaard, dat de Britse onderhandelaars bij de weigering van aanvaarding van de Argentijnse prijzen hadden gezegd, dat Argentinië niet lang meer zou kunnen wachten met verkopen. Perón had toen geantwoord: „Jullie hebben honger en wij hebben vlees en wij zullen zien wie het het langst kan uithouden". „Zij wilden geen £ 90 per ton betalen, doch eindigden er mee £ 100 te betalen en de volgende keer zullen zij £ 250 moeten betalen".

„Doesji Corsouw" ligt ons na aan het hart . . .

In „Kadopost", het orgaan van en voor de bemanning van Hr. Ms. „Karel Doorman", lazen wij:

Hoe moet Columbus zich niet gevoeld hebben, toen hij het eerste Caraibische eiland boven de kim zag rijzen. Wij konden ons dat zo heel goed voorstellen, toen na dagen en dagen lang niets anders dan zee, Porto Rico en Santo Domingo in zicht kwamen. Wij waren overigens al echt in de stemming, het blauw voor het wit verwisseld, lekker warm aan dek en ondraaglijk heet benedendeks en 's avonds zo vlak na zonsondergang, voelden we ons zo echt weer thuis in de Caribbean. Even de ogen dicht en je kon je zo alles weer voor de geest halen. De lange sigaren in Porto Rico, de witte heuvelstad Ciudad Trujillo en nog even verder het Brionplein, de pontjesbrug, Herenstraat en Isla. Alleen maar even dat land zien, daar aan de scherpe kim en je liep al te slenteren langs de vruchtenstalletjes op de de Ruyterkade. Als je heel diep ademhaalde rook je zelfs de olie. Neen, Columbus wist daar (nog) niets van. Hij was misschien wel omgedraaid als hij het had geweten. Wij zouden echter nooit omdraaien, want „doesji Corsouw" ligt ons na aan het hart. Zo zijn wij nu eenmaal.

Elke keer gaat weer ons hart - waar alles zo na aan ligt - open, als we de scheefgetrokken Tjotten van Curaçao zien. Mooi groen deze keer. Eindelijk weer eens de bekende voet op de vaste wal en al was onze (brede) rug gebroken van het harde sjouwerswerk overdag in hangars, vliegdek of waar dan ook, direct na de douche even stappen. Het bekende rondje Wilhelminaplein, Herenstraat, Madurostraat, Handelskade of de Ruyterkade, El Louvre, El Globo, Sprtizer of Yellow House. Het bekende gezicht van onze Janmaat volgeladen met pakjes voor Moeders „om op het buffet te zetten" of voor het meisje „om aan te doen" of voor ons zelf „om er ik weet niet wat mee te doen". Des ochtends gloeiende zon op vliegdek. Hato of in de sloep, 's middags koele dronk in Punda. Wat een leven voor de zeeman.

Wat staat het tourisme door de lucht te wachten?

Er is behoefte aan goedkope toestellen

Een van de mooiste vormen van toerisme is stellig het luchttoerisme. Het er op uit trekken met een kleine sportkist, eigendom of gehuurd, zelf bestuurd of door een ander gevlogen, heeft iets fascinerends en iets bekorends. Wie van vliegen houdt zal het luchttoerisme dan ook verre verkiezen boven welke andere vorm van toerisme ook. Helaas maakt het luchttoerisme op het ogenblik een allesbehalve rooskleurige periode door; de moeilijkheden zijn groot en velerlei, en zo komt het dan ook dat het luchttoerisme, dat kort na de oorlog een flinke bloei beleefde, thans langzaam maar zeker aan het weg kwijnen is. In Amerika, het land der onbegrensde mogelijkheden, wordt het luchttoerisme nog steeds druk beoefend, zij het dan ook in mindere mate dan voorheen. Maar in alle andere delen van de wereld is het aan het uitsterven. De oorzaken daarvan zijn niet moeilijk te vinden. Aanschaf en onderhoud van sportvliegtuigen zijn enorm duur en als gevolg van de stijgende kosten van levensonderhoud zijn nog slechts weinigen in staat er een eigen vliegtuig op na te houden. Bovendien werken de vliegtuigfabrieken thans bijna allemaal weer uitsluitend voor militaire doeleinden en wordt geen aandacht meer besteed aan de ontwikkeling van het sportvliegtuig. Als er tegenwoordig gevlogen wordt, dan is het óf militair, óf commercieel, dat wil zeggen met het oog op het maken van een zo groot mogelijke winst (bv. luchtvaartmaatschappijen, zakenvliegers, etc.). Vliegen uitsluitend voor genoegen is er bijna niet meer bij en helaas ziet het er niet naar uit, dat in deze toestand spoedig verbetering zal komen.

Hoewel Amerika nog de grootste activiteit op het gebied van luchttoerisme ten toon spreidt, is ook daar de achteruitgang goed merkbaar. Een in 1946 ingesteld onderzoek rechtvaardigde de verwachting, dat in 1955 rond een millioen privé-vliegtuigen in Amerika in gebruik zouden zijn.

1946 alléén al werden in Amerika 33.000 privé-vliegtuigen gebouwd, maar in 1947 liep dit aantal reeds terug tot 16.000 en sindsdien is dit aantal nog elk jaar 50% minder geworden. Van de 90.000 privé-vliegtuigen die op het ogenblik in Amerika zijn ingeschreven, bedraagt het gemiddeld gebruik voor méér dan de helft slechts 60 uur per jaar.

In Europa is de toestand nog veel erger. In Engeland is het aantal sportvliegers schrikbarend achteruitgegaan. Ook in Nederland is er nog slechts een handjevol sportvliegers ingeschreven, al nemen Hollandse sportvliegers nog altijd regelmatig deel aan tal van vliegwedstrijden in het binnen en buitenland.

Zolang de wereld gedompeld blijft in de economische depressie van het ogenblik ziet het er voor het luchttoerisme donker uit. Tenzij er een vliegtuig op de markt komt, dat goedkoop is te produceren en dat goedkoop in het gebruik zal zijn. En dat zulk een vliegtuig er ten slotte zal komen is lang niet uitgesloten. Het is best mogelijk, dat dit toestel een revolutionnair toestel zal zijn, bijv. een kleine twee of driepersoons helicopter. Zoals wel bekend is werd in Amerika onlangs de Hiller Hornet gebouwd, een alleraardigst hefschroefvliegtuig van ongelooflijke eenvoud. In de cabine zitten twee personen naast elkaar een motor is in het kleine rompje niet gebouwd. De hefschroef wordt nl. in draaiing gehouden door twee zg. „ram-jets", kleine straalmotoren die aan de uiteinden van de hefschroef zijn bevestigd. De jeugdige Stanley Hiller, die directeur is van de Hiller-helicopterfabriek, heeft zelf verklaard dat deze Hiller Hornet waarschijnlijk het ideale vliegtuigje-voor-iedereen zal worden. Helaas is de Hiller-fabriek momenteel zo druk bezet met militaire opdrachten (als gevolg van het helicopter succes in Korea) dat er zeer langzaam op de Hornet doorgewerkt kan worden.

Op het ogenblik gebruiken de „ram-jet" motoren nog erg veel brandstof en daarom zijn deze toestelletjes nog duur in het gebruik, hoewel daar weer tegenover staat dat goedkope petroleum als brandstof gebruikt kan worden. In de toekomst zal men er echter wel in slagen om het hoge brandstofverbruik van deze motoren te beperken.

Wanneer toestelletjes als de Hiller Hornet eens in grote series kunnen worden gebouwd (waartoe eerst een einde moet komen aan de oorlogsproductie) en wanneer deze hefschroefvliegtuigjes bovendien eens economisch te exploiteren zullen zijn, dan zal er waarschijnlijk een nieuw tijdperk voor het luchttoerisme zijn aangebroken. Want welk een ongekende mogelijkheden voor het luchttoerisme bieden dergelijke hefschroefvliegtuigjes, die geen speciale vliegvelden vereisen maar op elk mooi plekje kunnen landen en vandaar ook weer loodrecht omhoog kunnen stijgen......

Het luchttoerisme zal ongetwijfeld met het toekomstige kleine hefschroefvliegtuig een nieuwe, ongekende vlucht kunnen nemen.

Laat ons hopen, dat we dat nog zullen beleven!

De tabletteermachine--een handige vinding.

In onze krant van gisteren publiceerden wij enige gegevens in de rubriek „Nederlandse Exportproducten" over de nieuwe tabletteermachines, op de fabricage waarvan een onderneming in Voorburg zich toelegt. Hieronder laten wij nog enige belangwekkende bijzonderheden over het vernuftige apparaat volgen:

De dosering wordt bepaald door de vulruimte van de matrijs, welke door de laagste stand van de uitstoter wordt begrensd. Op eenvoudige wijze kan men deze stand en daarmede de dosering, variëren onafhankelijk van de hoogste- of uitwerpstand.

Ondanks de constructieve snufjes zijn de prijzen van deze machines gunstig, zodat in steeds toenemende mate ook aan het buitenland wordt geleverd.

Export geschiedde o.a. naar India, Pakistan, Turkije en Egypte.

Het huidige productieprogramma van de desbetreffende onderneming omvat thans 4 typen. De kleinste machine, type K.O. is voorzien van handaandrijving en is geschikt voor laboratoria, apotheken, ziekenhuizen e.d. voor het persen van tabletten tot 13 mm. diameter. Men kan er maximaal 100 tabletten per minuut mee persen bij toepassing van enkelvoudige werktuigen. Het gewicht bedraagt ca. 34 kg.

De overige 3 typen zijn voorzien van een electromotor en daardoor bestemd voor een fabriekmatige productie. Type K. J. met een drukcapaciteit van ca. 4 ton kan worden gebruikt voor het maken van tabletten tot 18 mm. diameter en heeft een capaciteit van 60 slagen per minuut. Door toepassing van meervoudige werktuigen (16-voudig voor 8 mm. tabletten) kan de productie een veelvoud van het aantal slagen bedragen. Een electromotor van ½ PK zorgt voor de aandrijvingg.

Het gewicht bedraagt ca. 130 Kg. Type K. 2 heeft een drukcapaciteit van circa 24 ton. De machine is te gebruiken voor tabletten tot 50 mm. diameter en heeft een capaciteit van 50 slagen per minuut. Ook hier kan door gebruik te maken van meervoudige werktuigen (40 voudig voor 3 mm. tabletten) de productie een veelvoud van het aantal slagen bedragen. Deze machine heeft een 3 PK electromotor. Het gewicht bedraagt circa 1200 Kg.

Type K. 3 met een drukcapaciteit van circa 45 ton is een machine voor de productie van tabletten tot 75 mm. Zij heeft een capaciteit van 35 slagen per minuut. Ook hierbij kan men meervoudige werktuigen toepassen (34-voudig voor 8 mm. tabletten).

Een 5 PK. electromotor zorgt voor de aandrijving. Het gewicht bedraagt circa 2000 Kg.

De typen K. 2 en K. 3 zijn voorzien van een micro-afstelinrichting, waarmede men tijdens het comprimeren de vastheid der tabletten zeer nauwkeurig kan regelen.

De onderneming levert desgewenst alle benodigde stempels en matrijzen voor het gebruik in deze machines. Voor de voorbewerking van grondstoffen voor het tabletteren heeft deze firma een speciale machine ontwikkeld, een zgn. granulator, waarmede men een gelijkmatige korrelgrootte kan verkrijgen voor de meest uiteenlopende stoffen.

BRITS-EGYPTISCH GESCHIL

CAIRO, 6 Febr. - Volgens het Egyptische blad „Al Ahram" gaan de Britse pogingen tot regeling van het Brits-Egyptische geschil „in een nieuwe richting in overeenstemming met het Egyptische standpunt". De nieuwe politiek zou Zondagavond door de Britse ambassadeur, Stevenson, met de chef van het kabinet van de koning, dr Hafez Afifi Pasja, zijn besproken, die later met premier Maher Pasja confereerde.

Andere bladen schrijven, dat de premier de berichten, als zouden de onderhandelingen met Engeland hervat zijn, voorbarig heeft genoemd.

Volgens het blad „Al Misri" heeft de premier te kennen gegeven, dat Egypte bereid is tot het commando voor het Midden-Oosten toe te treden, mits het Westelijke blok, waarbij Egypte zich zou aansluiten, uitsluitend defensief was georganiseerd binnen het raam van de Verenigde Naties en Egypte's „nationale aspiraties" werden geëerbiedigd.

Communisten maakten honderd R.K. bisschoppen hun arbeid onmogelijk

VATICAANSTAD, 6 Febr. - De communisten in 12 landen hebben ongeveer 100 R.K. bisschoppen gevangen gezet, uitgewezen of verbannen, zo blijkt uit het Pontificale Jaarboek voor 1952 van het Vaticaan. Sommigen zijn misschien gedood. China staat boven aan de R.K. lijst van recente kerkvervolgingen. Een kardinaal en drie aartsbisschoppen bevinden zich onder de prelaten, die, zoals gezegd wordt, „verhinderd" werden hun ambt uit te voeren.

Het Jaarboek vermeldt de volgende cijfers:

China: 44 bisschoppen gevangen gezet, uitgewezen of verhinderd; Albanië: slechts één van de zeven bisschoppen is vrij (het lot der overige zes is onbekend); Tsjechoslowakije: drie bisschoppen gevangen gezet en drie andere gedeporteerd, onder wie aartsbisschop Joseph Beran van Praag; Danzig: één bisschop verhinderd; Estland: één bisschop gedeporteerd; Letland: één bisschop verhinderd; Lithauen: drie bisschoppen verhinderd, twee gevangen gezet en één gedeporteerd; Polen: één bisschop gevangen gezet, één gedeporteerd en één verhinderd; Roemenië: alle bisschoppen verwijderd (negen gevangen gezet en één verhinderd); Rusland: vijf bisschoppen verbannen na gevangenzetting en drie sinds de afgelopen 20 jaar gevangen gezet; Hongarije: twee aartsbisschoppen gevangen gezet (de primaat van Hongarije, Joseph kardinaal Mindszenty, aartsbisschop van Esztergom, en aartsbisschop Joseph Gross van Kolacsa) en één dood, waarschijnlijk in een concentratiekamp (Zoltan Meszlenyi, titulair bisschop van Sinope); Joegoslavië: één gevangen gezet en vier verhinderd (o.w. aartsbisschop Louis Stepinac van Zagreb).

O.W. STROOMT LEEG

Ir G. Schoorl zal in de loop van dit jaar zijn ontslag nemen als directeur van openbare werken.

Ook de heer J. Beyderwellen, technisch ambtenaar, zal wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd de dienst vaarwel zeggen.

CURAÇAO

CURACAOSE BOEKENWEEK

Evenmin als verleden jaar zal ook 1952 de Boekenweek onopgemerkt voorbijgaan. Curaçao heeft verleden jaar met de Boekenweek kennis gemaakt op een wijze, die om herhaling vroeg. Voor ons is de viering van de Boekenweek dit jaar vastgesteld voor de week van 23 Maart tot 1 April. Dit is enkele weken later dan in Nederland de Boekenweek gevierd wordt, doch dit is noodzakelijk gebleken om enkele bijzondere uitgaven tijdig op Curaçao te krijgen.

BEGROTING OP 7 FEBRUARI?

In een brief van de Voorzitter der Staten aan de leden heeft hij als zijn voornemen kenbaar gemaakt de behandeling van de begroting 1952 te stellen op Donderdagavond 7 Februari a.s. om precies 18.30 uur. En dan te weten, dat de voorzitter ongeveer een maand of zes geleden zijn best beloofde te doen om in ieder geval de begroting 1952 vóór 31 December 1951 te behandelen. Ja, het blijven maar goede voornemens.

Voorts zal ook in deze openbare vergadering een advies van de Staten worden behandeld, waarin de Staten zeggen geen bezwaren te hebben tegen het voorstel van de Gouverneur vervat in een stuk aan de Staten en waarin de heer F. Karner wordt gepresenteerd als de opvolger van de heer Cecil Delvalle, die - zoals wij reeds meldden - zijn portefeuille aan de wilgen hangt. Dat hierover de oppositie nog een woordje zal willen meespreken, is overduidelijk.

SURINAME

— De Surinaamse rijstoogst beweegt zich in stijgende lijn. De definitieve cijfers over de oogst 1951 geven op, dat 57.703.000 kg ongepelde rijst werd geoogst, vergeleken bij 50.428.000 kg in 1950 en 50.295.000 kg in 1949. Het beplante areaal besloeg in 1951 18.823 ha en in 1949 17.616 ha.

— Mede op verzoek van het Bosnegeropperhoofd Cornelis Forster is het departement van landbouw begonnen met een proef om de cacaocultuur onder de Bosnegers te introduceren. Hierbij wordt medewerking verleend door een zendeling van de Evangelische Broedergemeente, de heer Leerdam, die reeds enkele jaren pogingen doet om de Bosnegers te brengen tot geregelde landbouwmethoden in plaats van de roofbouw, die zij beoefenen.

— Sedert kort wordt er een gestencild blaadje uitgegeven, „Ons Vaderland" genaamd, dat, uitgaand van de leuze „Suriname voor de Surinamers", agressief te werk gaat. Dezer dagen schreef het blad, of het de overheid bekend is, dat de heer Tromm van de bouwmaatschappij Koshin, welke heer zich na de laatste oorlog uit Nederland in Suriname kwam vestigen, bunkers voor de Duitsers zou hebben gebouwd. De heer J. Tromm heeft daarop een bedrag van fl. 10.000 gedeponeerd bij notaris Drielsma als premie voor degene, die kan bewijzen, dat hij na 1938 enig bouwwerk in Europa heeft uitgevoerd.

— Vervuurts Bank heeft, zoals gemeld, haar deuren wederom geopend. De bank heeft een nieuw kapitaal gevormd, waarvan de Surinaamse Bank 45 %, fl. 45.00, in handen heeft. De directie wordt thans gevoerd door de heren H. Drielsma, die reeds in de vorige directie zat, en M. Woutman van de Surinaamse Bank. Aan de vorige directeur, de heer O. R. G. Vervuurt, is door de Raad van Commissarissen ontslag verleend. De heer Vervuurt bevindt zich nog steeds in voorlopige bewaring.

VANAVOND THUIS?

Curom-programma:

11.00 nieuws; 11.05 operette muziek; 11.30 Reclame; 12.00 programma overzicht; 12.05 lunchmuziek; 12.30 nieuwsbulletin; 12.45 muziek; 1.00 sluiting; 5.30 voor de kinderen; 5.50 sterrenparade; 6.20 dinermuziek; 6.45 nieuwsbulletin; 7.00 papiamento; 7.30 reclame; 8.30 The Windward Islands; 9.00 La Hora Dominicana; 9.40 Muziek; 9.55 Nieuws; 10.00 Sluiting.

Avros-programma:

16.00 Reclame; 16.30 voor de jarigen; 17.00 Reclame; 17.15 voor de kinderen; 17.25 Voor jarigen op de Antillen; 18.00 Uitslag loterij; 18.15 C.S.C. uitzending; 18.25 Heruitzending V.O.A.; 18.40 nieuws; 19.10 Woensdagavond concert; 20.05 Muziek; 20.50 Nieuws; 21.00 Sluiting.

Radio Nederland:

19.00 Opening en programma overzicht; 19.02 nieuws; 19.10 intermezzo; 19.14 Nederlandse Kroniek; 19.28 Muziek uit Europa; 19.53 Rondetafelgesprek; 20.13 West Indische Rubriek; 20.43 Muziek; 20.53 Beursnieuws; 20.54 Programma van morgen; 20.55 Avondgebed; 20.58 Sluiting en Wilhelmus; 21.00 Einde uitzending.

DIVERSEN

Nachtdienst apotheken:

Vandaag hebben nachtdienst: Botica del Pueblo (Oranjestad) Botica San Lucas (San Nicolas)

Spreekuur van de Gezaghebber:

Vrijdag van 9—12 uur.
Van te voren aan te vragen op Tel. 1104 of 1717.

Wijkverpleging Wit-Gele Kruis:

Oranjestad—Noord: Zr. Hanewinkel. Tel. 1471.
San Nicolas—Savoneta Zr. Dixon, St. Maartenstraat San Nicolas.

Particulier: Zr. v. d. Mark, Wilhelminastraat 64. Tel. 1557.

Openbare Leeszaal en Boekerij:

Bibliotheek, elke dag van 2.30 tot 5.30 n.m.; Dinsdag en Vrijdag van 19-21 uur; Zaterdagmorgen van 9-12 uur.
Leeszaal: Elke dag geopend van 9-12 uur en verder op alle uren waarop de bibliotheek geopend is.

Sluiting Luchtmail Nederland:

Dinsdag om 2.00 uur n.m.
Woensdag om 4.00 uur n.m.
Zaterdag om 4.00 uur n.m.

Telegraafkantoor Oranjestad:

Dag en nacht geopend.

Telegraafkantoor San Nicolas:

Elke dag van 7 uur v.m. tot 7 uur n.m.

Bezoekuren San Pedro Hospitaal:

Klasse I en II, elke dag 10-11 v.m. 3-4 n.m. 7-8 n.m.
Klasse III, elke dag 10-10.30 v.m. 3-3.30 n.m. 7-7.30 n.m.

De Arubaanse Courant

Wednesday, February 6, 1952

ENGLISH SECTION

Edited by Alfred O. Thomas

Crew of H. M. Karel Doorman Disappointed by not coming to Aruba

Preparation for Weekend Sports Interrupted

Her Majesty Karel Doorman with its crew of 1.400 surrered great disappointment when they did not get the opportunity to pay a visit to Aruba.The request of the Government was that the vessel come into Port, but this was not possible on account of orders they had from Holland.

Our special correspondent of „De Arubaanse Courant", who was on the vessel reported that it was not just the question of not willing to come into the harbour but that of carrying out the orders. The commander of the Karel Doorman Kapitein ter Zee G. Koudijs said that not coming into Port was not disqualifying the harbour at all because in 1949, the ship had come in, and in several big Foreign harbours the ship had stayed outside as well, for e.g. Portsmouth.

Up to 3.30 a.m. on Saturday the vessel was steaming in the direction of Aruba and after they received the wire from Curacao stating that they must return and they left.

The Commander according to our special correspondent said that it was not that he did not like to come to Aruba, but he had to obey orders.

The crew who was much anxious to pay Aruba a visit and take part of some of the week end sports, was very much disappointed. Among the crew there were many who had lived in Aruba during the war and after the war, and would have been delighted to come on a holdiay.

This was the second visit by this vessel. The crew had read the programme and was preparing to attend the pic-nic in the Lago, when the message arrived and changed the plans.

UNITED NATIONS REVIEW

New Disarmament Commission to hold First Meeting February 10

Febr. 6. - The United Nations General Assembly moved into the home stretch of its sixth session, now almost three months old.

During the month, the Assembly established a new U.N. Disarmament Commission, approved measures for strengthening U.N.'s collective security system, recommended a series of economic measures designed to assist underdeveloped countries, and completed its work aimed at the advancement of millions living under the U.N. trusteeship system.

The new Disarmament Commission - made up of the 11 members of the Security Council plus Canada - is scheduled to hold its first meeting on 10 February. The commission is instructed by the Assembly to prepare proposals for possible inclusion in international treaties for the regulation, limitation and balanced reduction of all armed forces and armaments, for the elimination of all mass-destruction weapons, and for effective international control of atomic energy to ensure the prohibition ot atomic energy for peaceful purposes.

The Assembly resolution, which was based on proposals by the United States, the United Kingdom and France, and which was adopted by 42 to 5 over the USSR's opposition, specifically states that "unless a better or no less effective system is devised, the United Nations plan for the international control of atomic energy and the prohibition of atomic weapons should continue to serve as the basis" for the ultimate elimination ot atomic weapons.

The Assembly referred to the new commission a revised USSR disarmament plan, which called for, among other things, "simultaneous" prohibition and control of atomic weapons and arms inspection on "a continuing basis".

Concerning collective security, the Assembly called for continuation of its Collective Measures Committee for another year and recommended that members states take further action to maintain within their national armed forces units specially trained and equipped for service with U.N. It further recommended that U.N. members which also belong to regional defense organizations seek to obtain through such bodies "all possible support for collective measures undertaken by U.N.".

The Assembly also approved the Political Committee's recommendation that periodic high-level meetings of the Security Council be called whenever they would "usefully serve" to remove international tension and establish friendly relations between nations. This recommendation was based on a USSR proposal that such a meeting of the Council - at the foreign ministers' level - be called "without delay" and that it gives first place to discussing what action it should take to bring the Korean cease-fire negotiations to be a successful conclusion. The Assembly eliminated all reference to Korea, and its Political Committee approved a specific proposal to postpone discussion in the Assembly of the Korean question until an armistice was concluded or "other developments" in Korea made it necessary for the Assembly to take up the question.

Other proposals of the USSR for a Korean armistice based on the 38th Parallel, for withdrawal from Korea of all foreign troops within 90 days, and for a fivepower peace pact, were rejected by the Assembly.

Korea

In Panmunjom, no progress was reported in the Korean armistice negotiations in resolving the issues concerning repatriation of prisoners and restriction on airfields. The U.N. delegation has continued to demand a complete ban on the building and reconstruction of airfields for both sides during a truce. The Sino-North Korean delegates have taken the position that such a ban is not necessary becaus they have agreed not to bring additional planes into Korea.

On the prisoners of war question, the deadlock continued.

Crippled Man Dies in Drop from Fire

BROOKLYN. Febr. 6. - Approximately one hour after he had rolled from his wheel chair out of his bedroom window, Walter H. Farrar Jr. 28 year old victim of 941 Manhattan Avenue, Brooklyn, died at a Greenpoint Hospital.

It is reported that his father a former alderman who managed to escape from the three story frame house, charged that his son had lain in the street for an hour before an ambulance arrived. The piercing shouts of the trapped man begging for help aroused Mrs. Asher who immediately got assistance and saved the elder Farrar. Mrs. Asher, her husband and six children occupied the top floor of the dwelling.

Hearing cries at 3.45 a.m. Mrs. Asher dashed to the street and came back with James Kerrigan 28. Mr. Kerrigan awoke the former alderman. Mr. Farrar said that he had fled down a rear stairs after vainly trying to break through the wall of flames to rescue his son.

The Ashers, unable to penetrate the fire and smoke in the hallway, huddled on a fire-escape facing the street and were rescued by firemen one of whom was hurt slightly. Mr. and Mrs. Asher and three of their children underwent Medical treatment and Mr. Kerrigan was treated for a minor hurt.

The ambulance arrived at the scene at 4.06 and returned to the Hospital with the patient young Farrar and his father.

Assistant Fire Marshall Bernard Reilly attributed the fire for which two alarms were sounded to a defective oil burner that the crippled man habitually kept in his bedroom. He said that Mr. Farrar Jr. apparently was in bed when the fire started, managed to get into his wheel chair and opened the window but became panicky when his father could not reach him.

KIDDIES CORNER

Editorial:

Today we bring to parents the kiddies of Aruba. We would appreciate if mothers and fathers would co-operate by sending in the names and if possible photo-graphs of their kids and the date of their birthdays.

The Corner which we are bringing to you will not only tend to show our readers how many wonderful children Aruba has produced to be the men and women of tomorrow, but it will help to develop in them confidence in the future.

This will be a regular feature and those persons who are desirous of having their kiddies' entered please send the photo-graphs together with a notice to this office at least one week before the actual birthday. We will endeavour to please the general public and we will like them to help us in return.

Yours faithfully,

AUNT GEORGINA

BIRTHDAY GREETINGS

Here we bring to you two of the cutest children of Aruba, who have recently passed their birthdays.

Cute Janet, youngest daughter of Mr. and Mrs. J. Bacchus of Lagoville 138, who recently passed her birthday. Aunt Georgina wishes you the best and hopes that Mummy keeps you looking as cute as you have been in the past.

Here we have Laurain younger daughter of Mr. and Mrs. K. Rohoman of Lagoville 153, whose 3rd. birthday was celebrated with great pomp. Many kiddies and friends of the parents were there to mark the occasion. Both young and old had a gala time. Aunt Georgina also wishes you all the best.

Murder at the Opera

By VINCENT STARRETT

3)

Around the scene of the crime a magnificent activity was apparent. Detectives from the Bureau and from the Coroner's office dashed in and out of the lethal box. Reporters jostled and quarreled around the door. Flashlights exploded. In the mezzanine lobby beyond the tier of boxes, the presumptive witnesses huddled on long sofas or paced nervously in the deep pile of the carpet.

Dallas and the coroner sat periously on the extreme outward ledge of the box, facing the corpse, with Higginson at one side. The background was occupied by two burly detectives from the Bureau.

"Well, Higginson," the detective chief began abruptly, "it looks as if the first explanation ought to come from you."

There could be little doubt of it, since presumably the man had sat behind the murdered woman throughout the whole first act .There was, however, this in his favor: he had himself reported the demise at the conclusion of that first installment. Thereafter, for two long and ghastly further installments, with Dallas as his shadowy companion, he had continued to sit behind the stiffening body. Somebody had to sit there, to keep Mrs. Letts from toppling from her chair.

This had been Dallas's idea. It had occurred to him that nothing was to be gained by stopping the performance and dismissing the audience. And removal of the body would only have created a sensation that he had no wish to father. There was always the possibility, too, that the murderess - if unsuspicious - might return to the scene of her crime. She would hardly dare to leave the building, argued Dallas, thus inviting an individual attention.

Higginson, although subdued, was faintly peevish. He knew Dallas very well indeed. "Honest to God, chief," he answered, speaking his own tongue for the first time in weeks. "I told you all I know about it."

"Tell me again," said Dallas. "I want Marlowe and Duffield to hear the whole story. And the coroner," he added.

Messrs. Marlowe and Duffield, of the Bureau, bent their united gaze on the unhappy man.

"I got a telephone call, boys," said Higginson, in a low voice. "That's the way it was. During the first act. An usher came to the box. He just put his hand in and touched my arm. I was sitting back a bit - just over there. I slipped outside, and he said I was wanted on the telephone. It was a message fr Mrs. Letts, he said."

"Dit you tell her you were leaving the box?" asked Duffield swiftly.

"No, I didn't, Duffy. There didn't seem to be any use. It was probably some nuisance, I figured, and I could take care of it as well as her. If I'd told her, she'd just have sent me, anyway.

"So I just slipped out and went to the 'phone myself. It was downstairs in the lobby - the public elephone near the east door. Oh, I know what you're all thinking! I ought to have known better. Who would call her on that telephone, eh? Who would know the number? I know! Good God, do you suppose, I'd have gone if I'd known what was going to happen?"

"What happened at the telephone, Hig?" The question came from Marlowe.

"Not a damn' thing, Joe! Just a voice I didn't know, saying, 'Is that you, Higginson?' And I said, 'Yes - who's this?' And he said, 'Hold the wire a minute. There's an important message coming for Mrs. Letts'."

"And you held the wire," finished Duffield dryly. "Meanwhile, this bird - or somebody else - was beating it around to the box you'd left and knifing Mrs. Letts!"

Higginson nodded slowly. "Yes," he agreed. "I guess that's what happened, Duffy."

"Oh, it was a man on the telephone, all right," cut ni Dallas, with a faint sneer. "But it wasn't necessarily a man that did this job."

"Why so, chief?" There was disagreement in Duffield's query.

„Motive," answered eht chief laconically. His voice sank. "You can't imagine a man caring enough, one way or another, to kill this old woman, can you?"

"One way or another about what?" asked Duffield.

"Anything," said Dallas vaguely. He added: "If it was a man, Duff, it'd be a case of robbery - and the necklage would be gone. Look at it!"

"Mmmm," admitted the other. "It's a whooperdoo, all right."

"Is that her glove?" Marlowe indicated a long and crumpled white object on the floor of the box.

(To be continued).

Marine-luchtvaart heeft nu ook op de Antillen vaste voet gekregen

door

HANS HERMANS

De Marine-luchtvaart heeft nu in de Antillen vaste voet gekregen. De Marine-luchtvaartdienst - de jongste tak aan de oude boom van de Koninklijke Marine. Deze tak is, om nauwkeurig te zijn, precies 35 jaar oud. Dat hij destijds in 1917, uitschoot en tot ontwikkeling kon komen, dat trouwens de hele luchtvaart in Nederland reeds vroeg tot een zo hoge bloei kon geraken, viel voornamelijk te danken aan een jong. marine-officier, die overigens de stichting van de Marine-luchtvaart niet meer beleefde, omdat hij zes jaar tevoren in de luchtvaart de dood had gevonden, de luitenant ter zee Rambaldo.

In 1901 was deze Rambaldo als twee-en-twintig-jarige jongeman in de Koninklijke Marine beëdigd. Als adelborst in Den Helder was hij al bezig met eigen onderzoekingen. Hij bouwde een eigen telescoop en offerde zijn nachtrust op aan allerlei observaties van de sterrenhemel. Behalve de astronomie trok hem ook de meteorologie, de kennis van de beweging der weersgesteldheden en... zodra de eerste tekenen erop wezen, dat de mens mogelijkheden ging krijgen om zich in de lucht te gaan bewegen, de studie van de luchtvaart en van de mogelijkheden, die deze voor de oorlogvoering meebracht. De luchtvaart stond toen nog maar heel in het begin van haar ontwikkeling. Er waren wel verschillende vliegtuigtypen bekend, vergeleken echter bij wat wij thans dagelijks de lucht in zien gaan, war endit maar vrij primitieve maaksels. Een paar spanten met wat zeildoek, een gebrekkige automotor - en als dan de wind een beetje meezat kon men het zaakje wel de lucht in krijgen en korte tijd daarin houden. Meer waren de „Spin" van Fokker en de „Wesp" van Clement van Maasdijk niet. Rambaldo had er aanvankelijk niet zo bijster veel vertrouwen in; hij verwachtte meer van de bestuurbare ballon, het luchtschip, dat later de naam van graaf Zeppelin kreeg en dat in die tijd groter verwachtingen wekte dan het eigenlijke vliegmachien. Maar of Rambaldo nu aanvankelijk het juiste inzicht had in de techniek van het komende luchtverkeer of niet, doet weinig terzake. Hoofdzaak was, dat hij een scherpe blik toonde - van het eerste begin af aan - voor de mogelijkheden, die in het gebruik van vliegende vervoermiddelen voor de strategie in oorlogstijd besloten lagen.

Lang voordat de grote mogendheden in de eerste wereldoorlog de eerste schuchtere pogingen deden om het vliegtuig aan de oorlogvoerin gdienstbaar te maken, had hij deze mogelijkheden al onderkend. De mogelijkheid bijvoorbeeld om door observaties uit de lucht vast te stellen waarop de artilleri ehaar vuur moest richten en of de granaten op de juiste plaats terecht kwamen en het juiste effect sorteerden. De mogelijkheid om foto's van vijandelijke opstellingen te maken uit de lucht. De mogelijkheid ook om vanuit de lucht te ontdekken waar onderzeeboten zich ophielden en deze van boven het water te bestoken. Al deze mogelijkheden, die hij reeds in de eerste tien jaren van deze eeuw helder zag en ontvouwde, zijn later volkomen juist gebleken. Met name ook heeft het vliegtuig - het marinevliegtuig, waarvan wij thans een squadron op de Antillen hebben - en bijgevolg het vliegdekschip en nog meer efficient het vliegkampschip (zoals de Karel Doorman er een is) zich ontwikkeld tot het meest geduchte wapen in de strijd tegen de onderzeeboten.

Rambaldo bleef niet staan bij het ontwikkelen van zijn gedachten. Hij wist er ook uitvoering aan te geven. Hij was de man, die in 1907 het initiatief nam tot de oprichting van een organisatie, die later uitgroeide tot de Koninklijke Nederlandse Vereniging voor Luchtvaart. Kolonel Snijders, toen nog kolonel aan de Generale Staf, later de Nederlandse Opperbevelhebber gedurende de eerste wereldoorlog, trad als eerste voorzitter en Rambaldo zelf als eerste secretaris van deze Vereniging op. Aan de stuwkracht van deze Vereniging is enorm veel te danken geweest. Dat verschijnsel is in Nederland niet ongewoon. Herhaaldelijk is het voorgekomen, dat meer belangrijke dingen werden bereikt door het initiatief van enkele vooruitziende mannen, die met evenveel durf als doorzicht een beweging voor de verwezenlijking van hun denkbeelden wisten te ontketenen en te organiseren, somtijds dwars door de logheid en vasthoudendheid, waartoe bestaande officiële en niet-officiële instanties in beweging komen. Of niet in beweging te brengen zijn. Het is aan het onvermoeibaar streven van deze Vereniging te danken geweest, dat tenslotte aan beide wapens van de Nederlandse strijdkrachten, aan de landmacht zowel als aan de Marine, luchtvaartafdelingen werden toegevoegd.

Ik zei U al, dat de Luitenant ter Zee Rambaldo dit succes van zijn arbeid niet meer heeft mogen beleven. Evenals zoveel pioniers van de luchtvaart heeft hij het leven daarin gelaten toen hij in 1911 in de omgeving van Semarang een noodlanding moest maken op een djati-bos.

Na 1917, toen zijn werk dus de bekroning vond van de oprichting van de Marine Luchtvaart Dienst heeft deze zich snel ontwikkeld zowel in Nederland als in Indonesië. Op Texel werd het vliegkamp De Mok opgericht, bij Den Helder De Kooy en aanvankelijk ook nog bij Amsterdam: Schellingwoude. De eerste, bij van Berkels patent gebouwde Nederlandse kisten kwamen twee jaar later in dienst en van die tijd af werd het vliegtuigenpark snel uitgebreid. De toestellen, die in 1920 in dienst kwamen, hadden al een actieradius van 1000 km. De organisatie van zo'n vliegdienst was natuurlijk geen kleinigheid. Vliegers moesten worden opgeleid, niet alleen voor het vliegen zelf, maar ook voor alle werkzaamheden van militaire aard, die zij in hun vliegtuigen hadden te verrichten. Een gronddienst mocht niet ontbreken en zo breidde zich langzamerhand de dienst uit tot een groot en sterk geheel.

Gedurende de oorlogsjaren heeft de Marine Luchtvaart Dienst ook zijn waarde bewezen. Reeds veertien dagen na de inval van de Duitsers in Nederland werd het eerste eskadrille van de MLD, die zich in de oorlogsdagen overigens geducht had geweerd, reeds ingevoegd in de Royal Air Force en nog veertien dagen later waren de vliegtuigen van dit eskadrille reeds volop bezig in de bescherming van de convooien op de Noordzee. Ook in de battle of Britain, waarvan Churchill getuigde: Nooit hebben wij zoveel aan zo weinigen te danken gehad, weerde de Marine luchtvaart zich uitstekend. Eer de oorlog twee jaar verder was hadden de Nederlandse vliegers 37 Duitse schepen beschadigd of tot zinken gebracht en hadden zij o.a. aan de zwaarste aanval deelgenomen, die vanuit het vrije Engeland op Bremen werd uitgevoerd. Later werden de Marinevliegers van Nederland in een Brits bombercommand opgenomen en kregen zij eigen doelen in Duitsland en op zee aangewezen. Engelandvaarders traden erin en volbrachten de sterkste staaltjes van moed en beleid.

Het vliegerscorps van de Koninklijke Marine heeft dus in de oorlogsjaren een zeer belangrijke bijdrage geleverd tot het voortbestaan met ere van de Nederlandse strijdmacht en tot de goede naam, die de K.M. droeg in de kringen der geallieerde mogendheden.

Een stukje van deze Marineluchtvaart hebben wij nu hier.

Een stukje van een groot geheel, dat uit Nederlands initiatief voortkwam, uit de vooruitziende blik van een Nederlands marine-officier en uit de doortastendheid van dezelfde man en de velen, die hem hielpen.

Welkom, M.L.D.-vliegers!

Alle bewoners van ons eiland worden op T. B. onderzocht

Dr. van Nidek zal er twee jaar over doen

In een vraaggesprek, dat dr B. J. van Nidek toestond aan onze redacteur voor de Engelse sectie, deelde hij mede, dat zeer binnenkort een aanvang zal worden gemaakt met het vervaardigen van foto's ten behoeve van het t.b.c.-onderzoek van onze bevolking. Vrijwel alle b.b.-patiënten op ons eiland staan reeds onder controle, maar thans gaat het erom, dat „verborgenheden" worden opgespoord. De enige mogelijkheid daartoe is doorlichting van de gehele bevolking. Het vereist heel wat tijd en geld om zo'n vier en vijftig duizend mensen door te lichten, maar er is geen andere weg om het t.b.-spook op te sporen.

Dr Van Nidek beoogt niet de toepassing van röntgen-stralen, maar wil van het inwendige van de mens een micro-foto vervaardigen met een bijzonder toestel, dat dezer dagen uit Caracas wordt verwacht. Binnen twee jaren hoopt hij met het onderzoek van de gehele bevolking gereed te zijn en dat komt niet zo onwaarschijnlijk voor als men bedenkt, dat per uur niet minder dan honderd foto's kunnen worden genomen.

De negatieven worden aan een nauwgezet onderzoek onderworpen en bij de minste twijfel wordt de betrokkene weer opgeroepen voor een tweede opname.

Dr Van Nidek stelt zich voor een complete organisatie in te schakelen voor zijn veelomvattende taak en t.z.t. zal hij bepaalde groepen gaan „afwerken", zoals arbeiders, onderwijzers, schoolkinderen en padvinders. Er bestaan uitgebreide plannen om aan het San Pedro-Hospitaal een sanatorium te verbinden voor t.b.-patiënten; weldra zullen vele van die plannen verwezenlijkt zijn en dan zal deze categorie van patiënten een speciale behandeling kunnen worden gegeven.

Wij juichen het van harte toe, dat het Gouvernement ertoe is overgegaan een algemeen t.b.-onderzoek te doen instellen. Het kan de gezondheid van ons volk in hoge mate ten goede komen. We willen niet nalaten Dr Van Nidek veel succes toe te wensen bij de uitvoering van de verre van gemakkelijke taak!

Plaatselijk Nieuws

VEREENVOUDIGING VAN DE BESTUURSADMINISTRATIE

Bij Landsbesluit van 8 Januari, nr 7, is ingesteld een commissie welke tot taak heeft het ontwerpen van een Landsverordening houdende voorschriften betreffende het inrichten en uitvoeren van de begroting en tot de inrichting der rekening van de Eilandgebieden. Voorzitter van deze commissie werd de heer A. W. J. M. Scholten, wnd Administrateur van Financiën, leden zijn de heren A. H. ...sen (accountant 1e klasse bij de Algemene Rekenkamer), L. C. M. Kerstens (Eilandssecretaris Aruba) en J. van Toorn (Eilandssecretaris Curacao), terwijl de heer N. Wartman (ass-accountant) het secretariaat voert.

Met betrekking tot dit bericht delen wij mede te hebben vernomen dat het Bestuurscollege van Aruba in de richting werkt van een zo eenvoudig mogelijke adminstratie en wel door een verdoorgevoerde centralisatie, welke tegen het eind van dit jaar haar beslag moet krijgen. Een en ander houdt in, dat de financiële administratie van de verschillende diensten wordt overgebracht naar de afdeling Financiën van het Bestuurskantoor. Het behoeft geen betoog, dat op die wijze een meer efficiente bedrijfsvoering wordt verkregen.

IN HOGER BEROEP BEHANDELD

Het appèl van mr Schaafsma en mr Swane nopens de uitspraak van de Raad van Toezicht (waarbij mr Swane was berispt) is dezer dagen op Curaçao in hoger beroep behandeld. Het is niet bekend wanneer de uitspraak zal volgen.

BEDANKT ALS SECRETARIS

Wij vernemen, dat de heer Jos. A. v.d. Schoot heeft bedankt als secretaris van de Club Bucuti; het is niet bekend wie het secretariaat zal waarnemen.

DE M.G.-RIT

In aansluiting op ons bericht met betrekking tot de M.G.-rit, kunnen wij nog mededelen, dat de toeschouwers die met hun auto's plaats nemen op het middenterrein, eerst na afloop van de rit weer kunnen wegrijden. De brandblusapparaten waarover wij repten, zijn ter beschikking gesteld door de fa E. en G. Martijn („Minimax").

HEBT U NOG „OUD GELD"?

Onlangs maakten wij melding van de ongeldig verklaring van bepaalde oude bankbiljetten van *f* 5.— en *f* 10.—, uitgegeven in 1930 en 1939; mocht men in het bezit zijn van die binnenkort waardeloos wordende biljetten, dan kan men ze nu nog inwisselen op de afdeling Financiën van het Bestuurskantoor In verband met de drukte tijdens de morgenuren, wordt men verzocht voor de omwisseling alleen 's middags te komen.

BULA WAYA WEDEROM NAAR ARUBA

De revue Bulawaya welke in Roxy gisteren avond vertoond werd; is een geweldig succes geworden. Het publiek, waaronder wij Zijne Excellentie de Gouverneur met gezelschap opmerkten, genoot van begin tot eind van de op vlotte en meesterlijke wijze uitvoerde typische Antilliaanse dansen, waarover wij reeds uitvoerig schreven naar aanleiding van de uitvoeringen op Aruba. Helaas hebben wij in ons verslag vergeten de uitstekende Arubaanse zanger Edwin Zichem te vermelden, maar gelukkig hebben wij nu nog de kans om melding te maken van de uitstekende stemkwaliteiten van deze jongeman Roxy was stampvol en vele toeschouwers moesten zich tevreden stellen met een staanplaas. Het ligt in het voornemen nog een uitvoering op Aruba te geven waarover te zijner tijd nadere gegevens volgens.

DE RECHTSREGELING VOOR AMBTENAREN

Er is weer een groeiende onrust onder de ambtenaren waar te nemen in verband met 't feit, dat de rechtsregeling wel bijzonder lang op zicht laat wachten. Zij vragen zich of onder welke omstandigheden zij eventueel in dienst van het Eilandgebied kunnen overgaan. Het komt ons voor, dat tal van ambtenaren niet zonder enige waarborg bij de nieuwe (Eilands-) baas zullen gaan werken, temeer omdat hun bekend is, dat die nieuwe patroon gerechtigd is de normen, waaronder men thans werkt, te allen tijde te wijzigen.

DE EXTRA-DUURTETOESLAG

We hebben eens nagegaan hoe de reacties van de ambtenaren over het algemeen zijn geweest met betrekking tot de onlangs toegekende extra-duurtetoeslag. De ongehuwden, die vijf of zes gulden per maand meer ontvingen, waren er vrij onverschillig onder; wellicht had men deze categorie beter niet de extra-toelage kunnen toekennen, daarmede had men enige tonnen kunnen uitsparen. En de gehuwden? De algemene tendens was: „Och mijnheer, het gas is duurder geworden, de kapper heeft zijn tarieven verhoogd en onze kruidenier geeft niet meer de vijf procent korting van vroeger. Daar gaat ons extraatje...".

Aankondiging

De ondergetekende, P. V. Sjiem Fat, praktizijn, kantoor houdende aan de Nassaustraat 90 te Oranjestad op Aruba, maakt bekend, dat hij bij beschikking van de E. A. Heer Rechter in het Gerecht in Eerste Aanleg, zittingsplaats Aruba, van 24 December 1951, werd benoemd tot curator over de onbeheerde nalatenschap van

wijlen LOK FOOK,

in leven koopman, laatstelijk gewoond hebbende aan de Mauvestraat no. IA, op 31 October 1951 op Aruba overleden.

Hij verzoekt in zijn vorengestelde kwaliteit een ieder die tot deze nalatenschap gerechtigd is, iets te vorderen heeft van, of verschuldigd is aan, dan wel gelden of goederen onder zich heeft van wijlen Lok Fook, daarvan te zijnen kantore mededeling te doen vóór 10 Februari 1952.

P. V. SJIEM FAT.